

hold til det administrative besvær samt den uklarhed og uenighed, bestemmelsen kan medføre i forholdet mellem husbond og medhjælper. Landbrugets arbejdspladser er små. Ca. 50.000 medhjælpere er beskæftiget hos ca. 40.000 arbejdsgivere, der selv har en lang arbejdsuge og ikke har tid til overflødigt papirarbejde med $\frac{3}{4}$ procentudregninger af kostværdier, der ikke kendes. Den vil blive forskellig fra brug til brug, og hvad siger da medhjælperne, når de får forskellig feriegodtgørelse alt efter beregnet kostværdi?

Det kan ikke være rimeligt, at der skal lovfæstes for et beløb, der for den enkelte medhjælper blot udgør 50-75 kr. halvårlig, når det på forhånd kan forudses, at en sådan bestemmelse vil betyde administrativt besvær og i nogle tilfælde kan føre til tvist mellem husbond og medhjælper. Det kan navnlig ikke være rimeligt, når medhjælperen alligevel uden lovforslaget på grund af lønafsmitning *alligevel* får andre erhvervs lønforbedringer indregnet i de individuelle lønaftaler.

Ved siden af de her nævnte synspunkter må De samvirkende danske Landboforeninger protestere imod, at en overenskomstnævnskendelse, der skal afgøre uenighed mellem de egentlige arbejdsmarkedsparter uden forudgående undersøgelse af landbrugets arbejdsforhold og uden forhandling med landboforeningerne, hvis medlemmer beskæftiger en overvejende part af de under medhjælperloven hørende medhjælpere, foranlediger arbejdsministeren til at fremsætte lovforslag, der griber ind i lønfastsættelsen

i landbruget. Landboforeningerne er bekendt med, at formanden for Landbrugets Arbejdsgiverforening, godsejer A. U. Juhl, i en personlig skrivelse til arbejdsministeren den 7. marts har støttet dette synspunkt ved at henstille, at medhjælperlovens feriebestemmelser ikke ændres.

Landboforeningerne er fuldt ud klar over, at skal medhjælpen bevares ved landbruget, og det er der hårdt brug for, må de unge oppebære mindst samme løn, som kan tilbydes i andre erhverv. Det er da også tilfældet. Med årslønninger på normalt 10.000-14.000 kr. plus fuld kost og logi er de unge medhjælperes realløn højere end den overenskomstmæssigt gældende løn for lønmodtagere i andre erhverv med tilsvarende alder og uddannelse. Landboforeningernes modstand mod ændring af medhjælperlovens feriebestemmelser er således ikke noget forsøg på at hindre lønforbedring for medhjælperne. Medhjælpernes lønninger vil som hidtil stige i takt med den almindelige lønudvikling i samfundet, men det er De samvirkende danske Landboforeningers bestemte opfattelse, at denne udvikling bør foregå alene gennem de individuelle lønaftaler og uden lovmæssig indgriben af en så u hensigtsmæssig art som foreslået i omhandlede lovforslag.

Med henvisning til de fremførte synspunkter skal De samvirkende danske Landboforeninger anmode om, at lovforslag nr. 133 om ændring af medhjælperlovens feriebestemmelser trækkes tilbage.

For De samvirkende danske Landboforeninger

Anders Andersen.

A. Pilegaard Larsen.

Til folketingsudvalget vedrørende det den 12. marts 1964 fremsatte lovforslag om ændring af medhjælperloven. (Tillæg til ferielønnen).